

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

No. 1., Vol. 19., 15. ledna-January 15th, 1985.

Vladimír Krajina 80

At the Congress of the Czechoslovak Society of Arts and Sciences in America, held at the Royal York Hotel in Toronto on October 25-28, 1984, J. R. C. Černák delivered a paper titled "Two Exiles from Bohemia: Prince Rupert and Professor Krajina". The paper was dedicated to Vladimír Krajina for his great contribution to science but even more for his magnificent fight in the cause of human freedom. To mark Professor Krajina's 80th birthday we take pleasure in publishing the opening paragraph and that part of Mr. Černák's paper describing Krajina's life and his contribution to the political and scientific life of his old and his adopted country.

It may not be easy to justify the linking of two men, whose lives are separated by centuries; two men who marched to different drums and whose ambition and lifestyle were necessarily affected by the profound dissimilarities in the circumstances of their birth and by the vastly different political and social conditions of their respective eras. Yet, there are similarities: both men were born under the somewhat melancholy skies of the ancient kingdom of Bohemia; both were forced to leave their native land; both have left an imprint on the destiny of the great dominion called Canada; and both were men of extraordinary physical and moral courage...

One year after the end of the Second World War a group of actors and singers from the Brno Theatre performed at an evening of music and poetry in the Spa Luhačovice. During the evening a young actress recited an epic poem by a leading Czech poet, Colman Cassius, "A Ballad from the Czech Paradise".

In the poem the poet describes how during the war he had accidentally witnessed a hunt of an unknown fugitive by the Gestapo. The man was obviously hiding in the local rocks and forests. Against incredible odds the hunted man managed to escape. As the actress was finishing her reading, a woman in the first row cried out. The woman's name was Mrs. Krajina, the wife of Professor Krajina, the hero of the poem. Until that evening the poet did not know who the hunted man was and, of course, Professor Krajina and his wife had no idea that his escape was witnessed by a great poet who was sunning himself in the warm sun among the rocks that fateful day. By the way, you would not find that poem in any bookstore in Czechoslovakia today. It was officially expunged from the Czechoslovak literature.

Vladimír Krajina was born January 30, 1905 in Slavice, a small Moravian village. The First World War was only nine years away and it was to change completely the direction of Krajina's native land's destiny. The lights may have been extinguished by that war all over Europe but for the Czech and Slovak people that horrible war meant a new beginning.

It was in the new Czechoslovakia, the Czechoslovakia of Thomas Garrigue Masaryk who, in the words of Jaroslav Seifert, this year's winner of the Nobel prize for literature, "ruled by the sceptre of a rose", that Krajina received his Ph.D. in botany at the age of twenty-two at Charles University in Prague. Subsequently he studied as a Fellow of Yale University, the Bishop Museum of Vegetation in Hawaii and the University of Tokyo. In the following four years he continued his post-graduate work at a number of European universities including Berlin, Geneva, Paris and London. He organized an international scientific conference when he was twenty-three and discovered new plant species at the age of twenty-four. At the age of thirty-three he was head of plant ecology studies at his Alma Mater. -- Then came the Nazi occupation, six years of the most brutal destruction the world has ever seen. It was not only men's physical achievements that were being destroyed but the very soul of man. It was in those years of mind destroying fear that in every nation a handful of men and women gave a new meaning to the word heroism. Vladimír Krajina was one of that small band. In November 1938 he became a member of the Political Centre where he concentrated on organization of secret radio telegraphic contacts with President Beneš and at the beginning of 1940 became a member of the Praesidium of the Central Committee of the Resistance, where he continued in the organization of the secret information service. As Václav Černý describes it: "Krajina knew not only how to obtain information but also how to find equipment and radio telegraphists".

2/ Prokop Dřina, one of Krajina's close political associates and a man who later in his life paid such a high price for his opposition to Communism, describes in his book "Czechoslovakia my Destiny", how Krajina coded and decoded information to be forwarded to London on the first floor of the Botanical Institute, where he was at that time employed. Krajina's office in those days was the centre of almost all Czech resistance. It was at this time that Krajina was the main link between the Czechoslovak government in London and the patriotic members of the Prague government.

Early in November 1939 university students paid their last tribute to their fellow student, Jan Olšal, who was mortally wounded a few weeks earlier by bullets from Nazi machine guns. Among those who walked in the funeral procession was Vladimír Krajina. A few days later the student dormitories were attacked by SS units at night, the students dragged from their beds and some three thousand of them transported to concentration camps; seven stu-

dent leaders were executed and the universities were closed.

One after another, resistance leaders and even potential resistance leaders were arrested by the Gestapo. It was perhaps typical for Krajina that at a meeting held around this time, while some of those present were shocked by events into cautiousness if not fear, Krajina was suggesting plans for the continuation of illegal activity. -- Prokop Dřina who was to leave for London within a few days after the meeting, had lunch with Krajina shortly before his departure. This is how he saw Krajina: "I already had respect for him as a resistance leader. I was aware how brilliantly he performs this important work and I was convinced that with any luck he will play one of the leading roles in the resistance".

3/ His assessment proved correct. Before Krajina was finally captured by the Gestapo some twenty-six thousand dispatches were transmitted to London, among them a report of German intentions to invade Scandinavia, the Low Countries and France. He transmitted information of Nazi plans in the Balkans, of the timing of Nazi supply convoys to North Africa, and most important of all, he provided information of the Nazi intention to invade Russia. That information reached Stalin but he chose to disbelieve it. Lord Vansittart perhaps found the explanation for this incredible error: "One of the greatest dangers of Communism is the fundamental idiocy of so many of its followers. So it came about that the hermits of the Kremlin rejected Krajina's warnings as they rejected ours".

4/ In November 1942 three Czechoslovak parachutists were dropped over Czechoslovakia with instructions to link up with Krajina. They also carried letters from President Beneš and the Czechoslovak Minister of Defence. They were intercepted by the Czechoslovak Communists who were known to the Gestapo and so letters ended in the hands of the Gestapo. The parachutists were captured, two of them killed and the third one was forced by the well known Gestapo methods to transmit false information to London. Fortunately Krajina, and this was only two weeks before his arrest, managed to warn the London government of the parachutists' capture. -- Krajina's arrest came on January 30, 1943, when the whole city of Turnov was suddenly occupied by hundreds of Gestapo and SS men. Immediately before his capture Krajina swallowed a capsule of cyanide.

The Gestapo, of course, knew that Krajina, just as other resistance leaders, would try to poison himself and so the man who was the first to seize Krajina struck out of his mouth the remainder of the capsule. They then forced a tube into Krajina's stomach and pumped it out. Shortly afterwards they repeated the pumping procedure at a hospital. -- For two months Krajina was interrogated at the infamous Pěchek Palace /used during the war by the Gestapo as their headquarters in Prague/ by, among others, Hitler's chief hatchet man in Bohemia and Moravia, K.H. Frank. At the end of the interrogation which, from the Nazi point of view, proved a complete failure, Krajina was taken to the concentration camp in Terezín, where he was held by Frank as a hostage to be used by Frank in any possible negotiation with the Czechoslovak authorities after Germany's defeat. At that time Krajina's wife Marie was transferred to Terezín from the concentration camp in Ravensbrück, where she had been since 1941. -- In Terezín his name was the first on the list of prisoners to be executed. His wife's name was the second. The list contained some 700 names of Czech resistance workers. The execution was stopped just a few hours before the appointed time by a German army general, who for reasons known only to him gave the order to the Gestapo camp commandant that no further executions be carried out. Two weeks later on May 1, 1945 Krajina was taken to Prague, to the Pěchek Palace, where he was met by the same Gestapo officer /Leimer/ who arrested him two years earlier. This time Leimer was ingratiatingly polite. He declared himself Krajina's subordinate, admitted that the Czechs had won and that the Germans had lost, that he expected Krajina to be a very important Czechoslovak politician and that Krajina would certainly wish to negotiate with Frank to prevent great bloodletting in Prague, that Frank was also negotiating with other Czech political leaders and that all the Germans wanted at this point was to go to the West so they could surrender to the Americans. -- Krajina refused to negotiate with Frank or to accept Leimer as his subordinate but he did agree that the Germans had lost the war. For several days Leimer tried to change Krajina's mind but he was no more successful than the first time he tried. On May 7th the German Army capitulated and Leimer surrendered to Krajina in one of the lovely ironic twists that history from time to time produces: a hunted fugitive arresting his hunter. Krajina immediately joined the military action directed against the SS troops and had the pleasure of accepting the surrender of a German unit.

The uneasy peace that followed the Second World War did not bring rest to one of the War's truly great heroes. Professor Krajina was not prepared to see his country exchange the Nazi dictatorship for a Communist one. While he may have preferred to resume his work at the University, circumstances soon forced him to enter political life. He was offered, and accepted, the position of secretary general in the Czechoslovak National Socialist Party, sometimes referred to as the Beneš Party which, together with the Democratic Party of Slovakia, became the strongest bulwark against Communism, which was nourished not only by the great sacrifices of the Soviet Union during the War but even more by the presence of the Soviet Army, the unceasing propaganda /most of the media were in Communist hands/ and an overwhelming political power /key positions in the government were seized by the Communists/. -- Krajina, together with men like Hora, Ursiny, Čížek, and women like Koželuhová and Horáková, was an outspoken critic of the abuses perpetrated by the police which took its orders from the Communist Minister of the Interior. As he stated in one of his speeches in the Czechoslovak Parliament:

"The first prerequisite of real democracy is that all organs of state power respect the laws of the land".

5/ It was not surprising that the Communists who tried to create a myth that all resistance against the Nazis was the work of the Communists /conveniently forgetting the pact between Hitler and Stalin in the early stages of the war/ were unhappy about Krajina's new role. They started attacking him for the privileges he allegedly enjoyed while in concentration camp, insinuating that he must have cooperated with the Nazis and particularly with Karl Hermann Frank. At Krajina's request and at the request of the leadership of his party, Krajina's conduct during the war and especially in Terezín concentration camp was investigated several times by special committees formed by the government and in each case the findings were that Krajina not only had not collaborated with the Nazis but that he had conducted himself with incredible courage.

In his frustration the Minister of Interior used his chief of the intelligence service /who, although a high officer in the Czechoslovak army before the war, played a shabby role during the Nazi occupation/ to try to destroy Krajina. This man by the name of Pokorný visited K.H. Frank in his cell and interrogated him about Krajina's conduct in the concentration camp. Pokorný then submitted to his ministry a report in Czech. There was a suggestion in the report that Frank indicated that Krajina betrayed to Gestapo two parachutists who as a result were caught and executed. When the report was shown to Frank by the non-Communist Minister of Justice and Dr. Drábek, the chief national prosecutor, Frank categorically denied having made such a statement. He confirmed that Krajina behaved with extraordinary courage. He further stated that he did not wish to sign the report because it was in Czech and he did not understand Czech and that he signed only when Pokorný assured him that the report truthfully recorded Frank's answers.

On September 10, 1947 three almost identical parcels were delivered to Petr Zenkl, the Chairman of Beneš party, who was also the first Deputy Prime Minister, to Prokop Dřina, the Minister of Justice /also a member of the Beneš party and to the Minister of Foreign Affairs, Jan Masaryk. All three parcels contained bombs. Krajina, who on his own took part in the investigation, established that the bombs were prepared on the instruction of officials of the Communist party and that two members of the Parliament, representing the Communists, were deeply involved. One of them was Aleš Čepička, who during the war betrayed his secretary to the Gestapo /she was executed/ and who later married Gottwald's daughter and became Minister of Justice!

These of course were the dying days of the already restricted democracy in Czechoslovakia. In February 1948, when the Minister of the Interior refused to carry out a decision of the government respecting reorganization of the police, the Ministers of the democratic parties resigned, believing that President Beneš would not accept their resignations. During the most critical days Krajina asked for an audience with the President and when he was refused he left a message warning the President not to place himself in the same position as his immediate predecessor, the unfortunate Dr. Emil Hácha, the figure head of the Protectorate of Bohemia and Moravia during the war. Tragically, Dr. Beneš, contrary to the assurances he gave to the democratic leaders, accepted the resignations and a new reign of terror, this time bearing the insignia of the hammer and sickle had started.

I treasure a personal recollection of Dr. Krajina in those days. He was speaking to students on the night when all was already lost and when, I believe, the order for his arrest had already been issued. It was one of the most emotional occasions I ever witnessed. His speech was a declaration of invincible conviction that freedom and truth in the end must prevail over slavery and lies. It was a passionate rejection of the Communist philosophy and practice. It was a reaffirmation of faith in the human spirit.

A few days later Krajina escaped from Czechoslovakia on skis. He made his way to London where he was personally thanked by Winston Churchill for his contribution to the Allied war effort. At the same time, in Czechoslovakia, Krajina was attacked as a criminal and a traitor and his name removed from every text and scientific reference. As Krajina later observed: "I was raised to the level of an Orwellian no-man".

6/ But the Communists were not quite finished with him yet. In Czechoslovakia they sentenced him to twenty-five years imprisonment and in Great Britain the Soviet agency TASS and its publication "Soviet Monitor" attacked Krajina for his conduct in Terezín concentration camp, although even the Communist members of the Czechoslovak government had in the past several times acknowledged that there was no truth to any such allegations. Professor Krajina, although a refugee and almost penniless, brought a libel action against TASS. He lost because TASS claimed that it was an agency of a foreign government and, therefore, was entitled to diplomatic privilege. Krajina appealed to a higher court with the same result but that court gave Krajina leave to appeal to the House of Lords. There, on November 23, 1949, Lord Vansittart delivered a devastating speech: "That gracious permission" /that is, the permission to appeal to the House of Lords/ "was, unintentionally a mockery. Now does anyone expect an unhappy exile living on the smell of an oil rag, not knowing where the next pound is to come from, to find hundreds and hundreds and hundreds of pounds for trial after trial after trial? It is impossible". 7/ And, at another place "Professor Krajina had a magnificent war record"... "But I do not ask you to take my word for his record. One of the most brutal of all Germans, Karl Hermann Frank, described Krajina as 'the bravest man in Czechoslovakia'". 8/ Lord Vansittart then asked that His Majesty's government give TASS until the end of the year to print an apology and if they should not do so then their publication, the "Soviet Monitor", should be closed and the representatives of TASS expelled from the country. "That", Lord Vansittart said,

Continuation on page 2.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND SLOVAK LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 12:00
Zámorí loď ... \$ 12:00
Zámorí letecky ... \$ 16:00

VZPOMÍNKA

Dne 1. ledna t.r. tomu bylo přesně 5 let, co z našeho středu neočekávaně odešel novinář a spisovatel Jan Dočkálek. Za 2. světové války splnil svou vlasteneckou povinnost tím, že sloužil pod plk. Klaspálkem na Středním Východě a byl také u Tobroku, když byl obléhán Němci. Z té doby pocházejí jeho verše plné ryzího vlastenectví, které se zachovaly v jeho válečném albu. Později sloužil u Čs. Červeného Kříže v Anglii a odamtud emigroval do Kanady se svou rodinou v r. 1946. Usadil se v Ontáriu /ve Frankfordu/ a zapojil se do krajaňského života na Batavě. Začal vydávat noviny nazvané "Čas". Později rento

Jan Dočkálek
9. 3. 1901 - 1. 1. 1980.

list převzal MMI a přejmenoval jej na "Nový Domov". Shodou okolností Jan Dočkálek redigoval "Nový Domov" znovu v letech 1977 až 1979. Přispíval také do mnoha jiných krajaňských listů na tomto kontinentu. Přátelé na něho nezapomínají!

Sympatický am. velvyslanec v Kanadě Paul Robinson, Jr. byl hlavním řečníkem na banketu k 28. výročí maďarského povstání v r. 1956. Banket byl v Torontě.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO, ONT.
M6J 1E4

Tel.: 364-1787

LIDÉ MEZI NÁMI

Dne 26. ledna t.r. se v Kitcheneru, Ont. dožívá 80ti let jeden z našich nejzaslouzejších krajanů, br. Karol Stark, rodák z východního Slovenska. Je v Kanadě se svou paní Markétou od r. 1939. Říci, že Karol je čestným předsedou Masarykova Institutu v Torontě a čestným předsedou Čs. sdružení v Kanadě, zdaleka nestačí. Nikdo nespočítá ty tisíce hodin práce v různých krajaňských organizacích během války a po válce. Karol za vydání pomoci paní Markéty byl iniciátorem zdařilého Czechoslovak Gala Day v Kitcheneru /před válkou se město jmenovalo Berlín/ dne 2. července 1949. Máme v archivu fotografii průvodu, který byl 2 míle dlouhý; v čele kráčet býv. čs. velvyslanec v Kanadě F.

Výbor Československé obce legionářské - Royal Cdn. Legion Br. 601 dovoluje si Vás pozvat na Instalaci nově zvolených funkcionářů, která se bude konat v neděli 17. března 1985 ve 4 hod. odpoledne v residenci br. Josefa Kytla, 5 High Park Gardens, Toronto, Ont. Po Instalaci bude občerstvení.

Jestli znáte někoho, kdo se zúčastnil domácího nebo zahraničního odboje a není členem naší odbočky, pozvěte jej, aby se k nám připojil a pomohl podpořit naše řady. Těšíme se na shledání.

Za Z.V. Čs. OI - R.C.L. Br. 601: Vl. Dufek, předseda
J. Hlynek, jednatel

Němec, Karol Stark a sl. O. Tvrdoňová. K "80" srdečně gratulujeme!

JEDNOU VĚTOU Janet Szamuhelové, roz. Gregorové, se 3. 1. narodil 9 lb. syn. -- JUDr. Josef Morel, rodák ze Sázavy, bude mít v srpnu "75". -- Šedivých /Windsor/ byli na ván. dovolené na Floridě. -- Před 5ti lety - 19. 12. 79 - zemřel v Torontě Vojtěch Martínek, rodák od Plzně. -- Hrubínovu dětskou div. hru "Sněhurka, zvířátka a 7 mužičků" budou dávat v Limelight Theatre 24. a 31. 3., vždy v 4:30 odp. Vystoupí děti dopl. školy při MMI. -- Roman Havlín má Comm. Lic. Multi-engine rating Cl. I IFR a uchází se o místo u letadel v Kanadě. -- Štafeta Fondu G. Schoenbacha získala dalších 355\$ na darech pro uprchlíky. Zájem o Fond oživil F. Maštálýř. -- Čs. doplňovací školu v Ottawě vedou Z. Zajícová a Vlasta Němcová. 15. 12. měly děti /přes 30! / zdařilou Mik. besídku. -- "Globe and Mail" /Toronto/ přinesl 10. ledna článek o T. Baťovi "Shoemaker to the world". -- Div. Ples Nového divadla v Torontě bude 2. února v 8 večer v St. Lawrence Town Hall, 157 King St. E. Info.: 368-0420 nebo 363-7686. -- V Torontě žije Karol Urban z Ledče n. S. -- V prosinci tomu bylo 5 let, co v Torontě náhle zemřel slov. red. Ondřej Kováč, 63. -- Petr Skála je Fitness Director, Super Fitness. -- Tradiční Sokolské Šibřinky v Montreálu budou 26. ledna. Mnozí plánují účast.

Vladimír Krajina 80

Continuation from page 1.

"is the least we can do for Professor Krajina". 9/ The Lord Chancellor in reply stated: "I further agree with the noble Lord /Vansittart/ without reservation in what he said as to the character, the antecedents and the courage of Dr. Krajina. It is deplorable that a person distinguished by his war record for resistance to the Nazis should be grossly libelled without being able to obtain any redress -- at least, that seems to be so, because, through no fault of Dr. Krajina, the question of libel or no libel has never been and cannot be decided". 10/ The Lord Chancellor then concluded that even though it was strange that any news agency in England should not be accountable in the courts for its activities, there was really very little the House of Lords could do because as the law stood, TASS as an agency of the Soviet government, was entitled to diplomatic immunity. In 1949 Professor Krajina emigrated to Canada and became a member of the Faculty of University of British Columbia, teaching courses in both botany and forestry. He was not happy with certain forestry practices in Canada, and he did not keep his views to himself. As Hamish Kimmins, a UBC forestry ecology professor recalls: "He was a blunt honest man who spoke his mind. He also raised antagonisms, he told some company chief foresters that if they practised in Europe the kind of forestry they were practising in British Columbia that would be reason enough to throw them in jail. Needless to say, he became extremely unpopular with some people but he had a vision and went right ahead with what he believed in irrespective of the consequences. I have fantastic admiration for him. He is a Churchill of the forest ecology world. He has a vision and energy surpassing anyone else, commitment and a sense of social responsibility". 11/ Krajina had a clear, equally strong impact on his students. "Krajina was the essence of what a university teacher should be. His legacy to us is the wellbeing of our great natural resource -- the forest". 12/ And his legacy is indeed formidable. It is not only the thirty-four classes of graduating students who studied under Krajina, but it is his central idea that forests should not be exploited without regard to ecology. Jack Toohey, chief forester of B.C. Forest Products, acknowledged Krajina's contribution: "As forest management intensity has increased the industry has caught up to Krajina. For instance we have a program in our company that can be directly traced to his ideas as have most forest companies". 13/ Some view his single greatest botanical accomplishment in his development of an ecosystem classification for British Columbia -- a set of intricate biological blueprints that have built a bridge between ecology and practical forest management. Krajina classified the forests of B.C. according to the inter-relationships of climate, soil and vegetation. Jack Walters, presently

the head of the UBC forest research said of Krajina's work in this field: "Because of Krajina's work and only because of Krajina's work, the province is able to carry out its planned intensive forestry program on a sound ecological basis". 14/ Krajina received many honours for his work. He was honoured by being asked by the University of B.C. to deliver the prestigious H.R. McNellan lecture in 1972, received several doctorate honoris causa, the Order of Canada, and one of the ecological reserves he established bears his name. He was, as a magazine article described him a few years ago: "The spy who saved our forests". 15/ It may be fitting to end with the citation for the Doctor of Laws Honoris Causa for Vladimír Krajina at the spring convocation of Notre Dame University of Nelson on May 6, 1973: "We honour today a man who is not only a fine scholar and a leader in his profession but also a champion of our free political system. With all this he is a modest man who has ever been ready to help the young, the displaced and the underprivileged. He has given of himself and his life unsparingly to foster education especially in his professional field of botany. As researcher, teacher, and a private citizen Vladimír Josef Krajina has earned the respect and affection of those who have passed his way. Dr. Krajina's colleagues describe him as a man of incredible generosity, high political and moral integrity, inexhaustible energy and complete dedication to his family; his students profess to his inspiration as a teacher and all regard him as an outstanding exponent of the democratic process. In his life of service he has touched many and those he touched he touched deeply indeed".

FOOTNOTES

1. 'Czech Paradise' is a beautifully rugged area in Northern Bohemia.
2. Václav Černý: "Pláň koruny české". A major literary figure, Professor Černý played a distinguished role in the anti-Nazi underground as well as in the opposition to the Communist dictatorship after the war.
3. Prokop Dršina: "Československo můj osud" /Czechoslovakia my destiny/, p. 11/468.
4. Great Britain, House of Lords Official Report, vol. 165, No. 127, November 23, 1949, p. 927.
5. Ota Hora: "Svědectví o puči", p. 348.
6. Gordon Price: "Vladimír Krajina", ForestTalk, Spring 1981, p. 31.
7. Great Britain, House of Lords Official Report, p. 931.
8. Ibid., p. 927.
9. Ibid., p. 937.
10. Ibid., p. 937 and 938.
11. Quoted by Gordon Price in "Vladimír Krajina", ForestTalk, Spring 1981, p. 31.
12. Jack Walters, quoted in ForestTalk, Spring 1981, p. 31.
13. Quoted in ForestTalk, Spring 1981, p. 31.
14. Quoted in ForestTalk, Spring 1981, p. 31.
15. "Vladimír Krajina: The Spy Who Saved Our Forests", The Magazine, February 7, 1982, p. 3.

kultura

NAŠE ŽENY

Dámský odbor

Jak jsme se už zmínili v minulém čísle "Kanadských Listů", bude se 22. února t.r. konat ve velkém sále OISE /Ontario Institute for Studies in Education/, 252 Bloor St. West, Toronto, významný Gala koncert na počest 25. výročí založení Dámského odboru při torontské odbočce Československého sdružení. Děje se tak na podnět paní M. Morelové, která je také hybnou silou při organizování koncertu. Na všechno pamatuje... Upozornila nás m.j., že do budoucy se může jít přímo ze stanice podzemní dráhy St. George s podzemním parkováním. Koncert bude mít téma "Pásmo písní, árií a vzpomínání" a vystoupí na něm dva naši přední umělci - prof. Oscar Morawetz a Jan Rubeš, který se stal v r. 1983 čestným doktorem univerzity ve Guelphu, Ont. Oba tito umělci zaručují vysokou uměleckou úroveň podniku a věří se, že se naši krajané dostaví na koncert ve velkém počtu, čímž také vyjádří dík nás všech Dámskému odboru. Začátek v 8.

Oscar Morawetz

Jan Rubeš

Krajináři Slavičkové VZPOMÍNÁME

Před třemi čtvrtěmi století - 1. února 1910 - zemřel v Praze významný český krajinář Antonín Slaviček. Narodil se 16. května 1870 také v Praze. V roce 1903 se vypravil na Českomoravskou vysočinu do Kameniček, které mu rázem učarovaly. Zde se začal věnovat více skutečnosti a charakteristice krajiny. Podařilo se mu zachytit krajinu s jejími proměnami. Osobitým způsobem vyjádřil dramatičtější čtyř ročních období a stanul v čele generace malířů, usilujících o nové vidění krajiny. Byl velkou osobností, příkladem vůle a umělecké poctivosti.

22. ledna 1900 se narodil v Praze syn Antonína Slavička, Jan Slaviček. Zemřel v Praze 4. dubna 1970, nedlouho před stoletým výročním narozením svého otce. Studoval v Praze na Akademii u profesorů různých výtvarných názorů - velký vliv tam na něho měl Otakar Nejedlý. Jiří Taufer o Janovi napsal: "Radostný, robustně zdravý malíř, milující nezastřený život". Jana okouzlo Středomoří, kam jezdil s krajinářskou školou Nejedlého. Zážitky s cest i později podněcovaly jeho malířskou a kresličskou tvorbu. Miloval ale i Čechy, zvláště podhůří Orlických hor, kde tvořil za druhé světové války. Svou kombinací jasných, smyslově citěných barev přecházel od vlivu francouzské malby k národní české tradici. Toto se také projevilo v jeho malbách Prahy. Škoda jen, že se otec nedomluvil s jeho tvorbou, na kterou by byl hrdý.

Pavla Podolská.

JEDNOU VĚTOU

V revue "Heraldry in Canada" v září 84 vyšel rodinný erb Celerínů. Josef Celerín byl slavný zpěvák, MVDr. Antonín Celerín žije v London, Ont. Autorem erbu je prof. A. F. J. Karlovský z Basileje. --- Dr. V. Zicha shrnul v lednovém

čísle montreálského "Věstníku"

dvě zimy starostí o naše nově, kteří zůstali v Kanadě během letu na Kubu nebo zpět, a apeluje na ně, aby po zakotvení i oni pomohli nejnovějším; buď splacením dluhů nebo darem na adresu: Czech Mission House, 4605 W. Broadway, Montreal, Que. H4B 2A7. --- Josef Broušek nám sdělil, že byl pozván do Washingtonu na inauguraci prez. Reagana. --- Min. měsíc zahynul v Torontě tragicky krajan Michal Bodnár. --- List "Northern Mosaic" v Thunder Bay, Ont. přinesl nedávno článek o slovenském krajanovi Odřeji Potočném, 91. --- Hledá se Lad. Ivan v Albertě. Hledá ho Anna Labudová-Szarková. --- Kancelář Čs. sdružení pro nově příchozí je v č. 740 Spadina Ave., Toronto. Vede ji Jana Klimešová. --- V publikaci "Who is Who in Eastern Canada" jsou uvedeni tito krajané: /podle abecedy/ - Tomáš Baťa, Soňa Baťová, Victor Běhal, Josef Čermák, Laurence Damant, Olga Dimítrov, Vladimír Dlab, Lubomír Doležel, Rudolf Fraštacký, Sam Ganz, John Gellner, Helen Gregor, Jaroslav Havlík, Charles Herz, Julius Hoenig, Hans Kluge, Michael Koerner, Tibor Koválik, Dennis Král, Eva Kushner, John Meisel, George Moller, Oskar Morawetz, Frank Newfield, Peter Newman, George Novotný, Stephen Roman, Jan Rubeš, Anna Šírek, Josef Škvorecký, John Soganich, Petr Vaníček a Jerry Zeman.

JAROSLAV STRNAD: PROHRY

Na stranách našeho listu bylo již hodně napsáno o realitě tragedie Židů v nacistických koncentračních táborech. Nová kniha J. Strnady přináší pohled psaný slohem vyprávění o životě v koncentračních táborech - nejen nacistických, ale i komunistických. Autorovo vyprávění není jen a jen tvrdou pěstí proti diktátorům: má - a to nutno zdůraznit - i lidskou stránku, mnohdy i humornou. Tento akcent dodává knize zvláštní půvab a zvyšuje i literární cenu.

Autor knihy, kterou doporučujeme se narodil ve Vysokém Mýtě. Vystudoval práva v Praze. Krátce po nastoupení do soudní služby byl uvězněn nacisty a později komunisty. Jeho hlavním povoláním se stala žurnalistika; jeho pozorování, situační komika a hlavně umění vyprávět převládá v jeho slovech, řádcích a odstavcích - ještě více jako suchý juristický slovosled.

Knihu lze obdržet v nakladatelství ROZMLUVY, 15 Broxholm Road, London SE 27 ON England. Kniha vyšla v nákladu 2000 výtisků.

Dne 22. ledna t.r. tomu budou 4 roky, co z našeho středu náhle odešel dr. Jiří Škvorecký, Pavel Javor, přední básník našeho exilu. Narodil se 24. června 1916 v Benešově a zemřel 22. ledna 1981 v Montreálu. Napsal stovky článků a studií do různých publikací a po mnoho let řídil "Proměny", orgán Společnosti pro vědy a umění. V próze nejvýznamnější je román "Kus života těžkého", v němž popisuje své začátky v Kanadě. Půl tuctu básnických sbírek svědčí o jeho opravdovém vlastnictví a stesku po rodné vlasti. Mimo to byl vpravdě dříčem na každém úseku krajanového života. Vzpomínáme na něho s vděčností.

V prosinci m.r. - přesně: 1. prosince - to bylo už 15 let, co nedaleko Toronta zemřel dlouholetý redaktor krajanového "Nového Domova" Rudolf Nekola. Narodil se 20. března 1901. Během 2. svět. války byl v Anglii v redakci vojenských "Československých novin" a projel Kanadu s plk. Hutníkem a mjr. let. Ambrušem za účelem náboru vojáků a letců pro naše jednotky v Anglii. Po válce redigoval v Praze "Obranu Lidu", po puči 48 odešel na Západ se svým bratrem Karlem /zemřel 14. října 1967/. V Kanadě vedl Rudolf Nekola "Nový Domov" od začátku až do r. 1957 - 9 let a této práci se doslova obětoval. Zemřel v 68 letech 1. prosince 1969. Mimo mnoha článků a úvah v českém a anglickém jazyku, jeho nejznámější prací ve francouzštině je novela "Le Pelerin de Rio" /Cariocký chodec/.

Skonal hudební skladatel J. Novák

Smutná zpráva přišla ze západoněmeckého města Neu-Ulm, kde v sobotu 17. listopadu zemřel český hudební skladatel Jan Novák ve věku 63 let. Hlavním jeho oborem bylo zhudebnění latinských textů (CANTATE DI-DIO, CANTATE IGNES). Napsal také orchestrální skladbu "Smrt Jana Palacha", o jejíž provedení projevil zájem Rafael Kubelík.

Učte se anglicky doma ve volném čase!

Život může být velmi těžký pro někoho, kdo nerozumí anglicky. Pro někoho může být problémem i jednoduchý nápis na ulici.

Můžeme vám pomoci!

Ontárijské ministerstvo školství přichází s novým kurzem "Angličtina jako druhá řeč".

Během tohoto kurzu se můžete naučit anglicky doma.

Budete potřebovat pouze dobrovolníka-lectora, který hovoří anglicky. Lektor pro vás vypracuje program, s kterým vám bude pomáhat jednu až dvě hodiny týdně.

Další informace o kurzu "English as Second Language" obdržíte, když zavoláte na Independent Learning Centre tel.: 965-2657 v Torontě nebo meziměstsky zadarmo 1-800-268-7065.

Ministry of Education

Bette Stephenson, M.D., Minister
William Davis, Premier

Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMIR VÁLEK, C.L.U.,
Senior Representative

Tel. 232-1620

66 Aberfoyle Cr., Suite 400
/Proti Islington Subway Station.

Toronto, Ont.
M8X 2W4

SDRUŽENÍ PŘÁTEL LETCŮ

Máme foto J. Jílka, V. Trnky a J. Losky na Masaryktownu z května 1954. O Jílkovi nevíme. -- Ot. Janout usazený v BC znal majora let. R. Haeringa, který zemřel 14.3.76 ve Volyni. -- Přírůstek do archivu: foto 30ti účastníků svatby J. Kostohryze se sl. Muir-ovou. -- Sháníme fotografii Pavla Kozáka, nejmladšího syna prof. filozofie J. B. Kozáka. Pavel zahynul nejspíš v dubnu 1945 kdesi v sev. Africe. Kdo ví podrobnosti? -- Pí H. hledá Jiřího Fišla, rodáka z Velvar. -- Kpt. let. Karel Pospíchal se vrátil osvěžen z 2-měsíční dovolené u španělského pobřeží. -- Gratulaci k vánocům a do nového roku jsme dostali od plk. let. Jar. Hladi. -- Plk. Jan Novák, MBE, nám z Austrálie věnoval článek o začátcích letecké kariéry M. R. Štefánika v Chartres ve Francii v březnu 1915. -- Před 15ti roky zemřel v Bystré u Hostýna kpt. let. Ch. Trý. Kdo ho znal? -- Z N. Zélandu se ozval L. Světlík. -- R. Hanzlík nám napsal pěknou vzpomínku na škpt. let. Jaroslava Himra, který padl nad Atlantikem 24.9.43. Přineseme příště s fotografií. -- J. Sigmund má v Anglii přehled hrobů padlých a data o nezvěstných čs. letcích na Computer Database. Chybí mu některá data o haváriích v Kanadě. -- Před časem jsme uveřejnili snímek sedmi letců kouřících dýmky. Nyní máme všechna jména. Zleva: Jan Fűrbach, Josef /"Táta"/ Šejbl, Josef Simet, J. Engl, Václav Korda, J. Kacíř a Karel Machálek. -- J. Š. nám sdělil, že Eduard Prchal se narodil 1.1.1911 a žil až do svého skonu v městečku Calistoga v Kalifornii. -- Vedle M. R. Štefánika prošli francouzským pilotním výcvikem v letech 1915-16 tito čs. muži: Václav Pilát, Jan Hofman, Augustýn Charvát, Bedřich Starý, Silvestr Šebesta, Jan Štork, Vilém Staňovský a Václav Kahovec. Z nich v boji padl Jan Hofman. Foto V. Piláta přineseme s podrobnostmi o jeho

životě. -- V Bratislavě žije Emil Pukančík, střelec 311. peruti. -- MUDr. Jan Prager pracuje jako lékař na Rokycansku. -- Býv. POW Jaroslav Klvaňa zemřel před 2 lety v Lanžhotě. -- Pražský list "HR" přinesl článek o stíhači RAF Bohumíru Fiřtovi; nar. 1.10.1909 v Opatovicích u Vyškova, zemřel 2.1.1978 v Ledči n.S. -- Doma vyšla Hubáčková kniha "Invaze", 472 stran a 32 stran dok. fotografií. Kniha jde na dračku, stojí jen 30 Kčs. -- Kniha L. Lucase "Wings of War" vyšla v Anglii jako "paperback". -- Pěkný článek o Otovi Špačkoví /říkali mu u 313. čs. peruti "Icik"/ přinesl 22.3.1957 list "Herald-Tribune" v Grand Prairie, Alta. Žije dnes v BC. -- Joe Bílek nám věnoval foto pamětní desky čs. padlých v Čs. klubu v Londýně. -- F/L Josef Maršík zemřel v r. 64 v Anglii. Létal u RAF helikoptéry. -- Před lety zemřel ve Washingtonu gen. let. Schejbal. Kdo o něm ví víc? -- V Croydonu v Anglii žije Michal Stočes. -- Louckýho kniha "Mnozí nedoletěli" dosud doma nevyšla. -- V loňských čs. člancích o účasti našich při invázi nebylo jméno S/L Tomáše

Tuto vzácnou uměleckou korouhvičku vlastníma rukama vyrobil ve své kovárně Flt./Lt. Adolf VRÁNA, rezident Lower Bemer-tonu, Wilts. v Anglii. Korouhvička je před domem Cmr. G. Forman-a, který za 2. války velel torpedoborcí HMS Lookout, na Mill Rd. v Salisbury. Statečný britský námořní důstojník zemřel, ale korouhvičku s jeho lodí ukazují v Salisbury turistům.

Vybírala. Uveden byl ale četař Nosek, syn ministra Noska. -- Darlingtonova kniha "Night Hawk" vyjde. -- Na Floridě přišla 6.1. o život býv. stíhací letkyně Marie Kučerová-Kopečková z Třebíče u Brna. Žila v Montreálu.

Zapomenulá básnička

Do horského hotelu Portáš na Javorňáckách chodili vojenští akademici z blízkých Hranic. Lyžovat, opalovat se nebo na mléko s koňákem. Zapsali se do pamětní knihy. Jménem, kresbičkou a jeden z nich básní doprovázenou kresbou. Letoun v mracích a kostnatá ruka sahající po něm, snažil se jej strhnout k zemi. Podepsán je vojen. akademik Emil Fechtner. Několik roků podějí nadporučík Fechtner padl v bitvě o Britanii. Nerozumíme básním tak dalece, abychom mohli posoudit její uměleckou hodnotu, odsoudit či pochválit po odborné stránce. To nedovedeme.

Vojenský akademik Fechtner jako kdyby tušil, že nebude dlouho milencem. Přesto odešel mezi prvními a bojoval mezi prvními také padnul. Jeho jméno je zapsáno ve Westminsterské kapli mezi ostatními hrdiny všech národů, kteří nad Londýnem bojovali za své země. Země byla v nebezpečí a poručík Fechtner stál na svém místě. Přemýšlejte!

Až na rtech bílé růže zkvétou
nervy jak zrezivělý drát se zkroutí
vše veliké až se zhroutí
až oči vyšlem do prostoru
by objímaly svět —

kdo bude nám pak závidět?

Až zruďnou kroví oči matek
zoufalé kletby zaslyšíte milenek
život zazvučí jak přetržená struna
krev na troskách až bude lpět
kdo bude nám to závidět?

Voj. akademik Emil Fechtner.

P/O Emil Fechtner, D.F.C., padl jako pilot 310. čs. stíhací peruti 28. října 1940 u Duxfordu v Anglii. Na obrázku je také REK, první maskot peruti, který krátoe na to byl zabít vrtulník Hurikánu.

ČSA 1946

Pracovníci Československých státních aerolinií od shora a zleva do prava:

První řada-Hubáčková, Šerhant, Hřebáčková, Munzar, Jeřábek, Božinová, Boleslavová, Sloupová, Nosková, Stará, Světlíková, Michlová, Keclíková, Moravcová, Halaburdová a Karenová.

Druhá řada-Hušková, Zouharová, Kousalová, Šebková, Čáslavská, neznámá, Huňáček, Kupka, Hanuš, Fleišer, Koroptvička, Selucký, Foglar, Říha a Malovec.

Třetí řada-Adamec, Šlouf, Prchal, Grün, Jaroš, Slánský, Doktor, Jeřábek, Altman, Malý, Lupták, Pardus, Novotný, Kuchař a Hujbert.

Čtvrtá řada-Půda, Laichter, Lis, Chmíra, John, Vild, Adam, Herejk, Hrnčíř, Šeda, Cakl, B. Procházka, Šule, Flora a Šigut.

Pátá řada-Kravec, Goralík, Tichý, Sadil, Koncúriak, K. Vaněk, Kresnil, Světlík, Langr, Kiršner, Kozáček, Řechka, Trchala, Kůrka a Doubek.

Šestá řada-Dráb, Dvořák, Jakubec, Churán, Elsnic, Bárta, Plzák, Šimek, Sedlák, Šandera, B. Růžička, Soukup, Jíroudek, Modrák a Seidl.

Sedmá řada-Čejka, Holoda, Vespalec, Lančí, Matoušek, Hudeček, Zelinka, Petera, Královecký, R. Růžička, Filipov, Kotík, Barák, Bouček a Rozínek.

Osmá řada-Zelenda, Štrbáň, Zoul, Tichý, Nedělka, Šišpera, Kozák, Kopal, Šmíd, Pařík, Langr, Trojančík, Popelka, Taubr a neznámý.

Devátá řada-F. Novotný, Lebovič, Mráz, Hájek, Mayer, Schoř, Čáp, Mikuš, Angetter, neznámý, Frídl, Osenský, Chmelík, Hofman a neznámý.

Desátá řada-Kügler, Kaňovský, Nováček a Bernard.

Snímek nám ze svého archivu laskavě zapůjčil Vít Angetter, rezident státu New Jersey, USA.

O vojácích

V článku Josefa Přikryla v listopadovém čísle pražského "Hlasu revoluce" se tvrdí, že ze všech paraskupin vysazených čs. londýnskou vládou v roce 1944 na území Čech a Moravy jen dvě byly úspěšné: skupina BARIUM, vysazená u Hradce Králového 4. dubna a skupina CLAY vysazená na Holešovsku 13. dubna. Článek podrobně popisuje úspěchy skupiny Clay, které velel Antonín Bartoš, tehdy četař-aspirant, a zmiňuje se o zklamání, že slíbené anglické zbraně nebyly dodány. Kusá zmínka je věnována jednotkám operujícím pod velením Rady tří. --Major Šeda zemřel v Austrálii a pohřbu se zúčastnilo mnoho jeho kamarádů--býv. vojáků. --Z Londýna došla zpráva, že tam náhle zemřel mjr. Josef Buršík, příslušník čs. východní armády, který v čele své tankové jednotky osvobodil Ostravu. Měl rád Hrdiny SSSR, ale přesto byl v 50. letech vězněn. Po dramatickém útěku na západ žil v Anglii. --Kdo ví něco o Fr. Krausovi, který se účastnil Pražského povstání pod velením gen. Slunečka-Alexe? --Odbočka TG Masaryk, Royal Can. Legion č. 213 v Montreálu má 27 členů - podle abecedy: Bachner, Bála, 2 Brownové, Brož, Gazda, Gregor, Gross, 2 Karlínové, Kováč, Kraus, Nash, Peterka, Polák, Popper, Reldan, 2 Richardsové, Schleichkorn, Seiler, Silný, Šnábl, Van Toch, Vernon, Vilím a Weiss. Většina žije v Montreálu. --Mjr. gšt. M. Kašpar nám napsal, že Karel Janeček/tč. rezident Ottawy/, který v Anglii za války zdokonalil proti-tankový násadec "Little John", může být řádným členem Čs. Obce legionářské, které předsedá. Poznamenal, že shodou okolností jeho nejstarší bratr Josef padl 6.5.45 v bojích o Janečkovu továrnu na Pankráci a dostal Válečný kříž. Byl zastřelen před očima ženy a dcery. Mjr. Kašpar poznal na fotografii z Bronovic velitele 1. roty Cyrila Nováka. --Inž. Jan Fráňa z Kanárských ostrovů nám zapůjčil fotografie kpt. Jaromíra Píky a plk. gšt. Karla Lukase. --Dr. D. Hercz, který působí jako lékař v Nordhornu, NSR, se znal dobře z MUDr. Leopoldem Firtem, který byl na Středním východě a u Tobruku nerozlučným partnerem tehdejšího velitele čs. praporu plk. Karla Klapálka. Dr. Firt byl v 50. letech jako generálmajor zdravotní služby šikanován a poslán do předčasné penze. Jeho domek mu byl zabaven. Zemřel trpký 9. února 1968, ve věku 74 let. Dr. Hercz nám zapůjčil několik zajímavých fotografií z Haify a z Bejrutu, které přineseme. Napsal nám také, že nám pošle vyprávění o tom, jak se mu podařilo přejít z Protektorátu přes Maďarsko do Jugoslávie a dál k čs. jednotce na Středním východě. --Těšíme se na kroniku pensionu "Garden City" v Kahýře z doby války. Byla to oblíbená zastávka našich vojáků a kronika obsahuje mnoho fotografií a výstřižků, které pečlivě sestavovala paní Růžena Haisová, nezapomenutelná hostitelka. /Zemřela před několika málo lety v Kanadě. /--V Kahýře působil také za války kapitán Emanuel Voska, býv. US občan. Po válce se prý stal obdivovatelem SSSR, ale komunisté mu nevěřili a uvěznil ho jako am. agenta. Prý ve vězení zemřel. Kdo má jeho fotografii a další podrobnosti? -- Také F. Šnábl nám z Montreálu zapůjčil několik vzácných fotografií. -- Red. Jostenovi /Anglie/děkujeme za opatření č. 24 revue "After the Battle", které je věnováno atentátu na Heydricha a represáliím doma. --Máme záznam plzenského kaplana Ant. Doležala o posledních hodinách gen. Heliodora Píky, který byl popraven čs. kom. justicí v r. 1949. Jeho tělo nebylo rodině vydáno. /V letech 68-69 byla soudně prokázána Píkova nevinná. Byla to jedna z nejhorších justičních vražd v historii našeho náro-

da. --U dělostřelců ve Francii v r. 40 sloužil také Mírek Mucha, který v Anglii přešel k RAF. Pocházel z Ivančic a padl na palubě Liberátoru. --"Kartinky z domova" v listu "Národní Osvobození" psával plk. Karel Procházka, který dnes žije v důchodu v Africe. --Také "Věstník" židovských náboženských obcí v ČSSR přinesl v srpnovém čísle m.r. článek o SNP. Vysvětluje mj., kdo byla parašutistka Chaviva Reiková, rodačka z Radvaň nad Hronem: byla vycvičena Angličany v Kahýře a z letiště v Bari dopravena na Slovensko jako členka 4-členného židovského výsadku /s ní byli vysazení 3 muži: R. Reiss, C. Jakov a Ch. Chermeš/. Chaviva byla zajata Němci a 2.11.44 popravena. Jako seržantka angl. armády měla jméno Ada Robinson.

Někdy v létě 1944 udělil prezident dr. E. Beneš vyznamenání za statečnost majorovi Bernardu Šikovi, který se narodil v Brně-Obřanech v r. 1905. Major Šik velel tankové jednotce v síle 40ti tanků, která byla součástí vojsk maršála Montgomeryho u francouzského města Caen bezprostředně po invazi Spojenců v červnu 1944. Jednotka majora Šika se po boku Poláků a Kanadánů probíjela vítězně k městu Falaise, setkala se s vojáký 3. americké armády gen. Pattona a tím byla uzavřena ústupová cesta nepříteli. Po únoru 1948 se Šikova paní s dvěma dětmi vrátila do Anglie a major Šik přešel Šumavu ilegálně. Žil potom v č. 18 Teddinkir Gdns. v Gloucester v Anglii, kde tento statečný voják zemřel 15. prosince 1971, tj. před 13ti lety. /Tento snímek nám zapůjčili jeho přátelé, kteří na něho nezapomínají. / Poznává někdo další vojáky?

SILNICE V ONTÁRIU... DÍKY NÁM JSOU OTEVŘENÉ. DÍKY VÁM BUDOU BEZPEČNÉ

Sněžné pluhý udržují silnice po sedm dnů v týdnu 24 hodin denně. Řidiči sněžných pluhů pracují v nejhroších podmínkách, aby lidé a zboží mohli putovat po celé provincii i za nejhrošího počasí.

Jakmile uvidíte modrá světla sněhového pluhu, buďte trpěliví a nepředjíždějte jej. Tím pomůžete řidičům v jejich těžké práci.

Vaší úlohou je být neustále pozorný a přizpůsobit jízdu počasí a stavu vozovky.

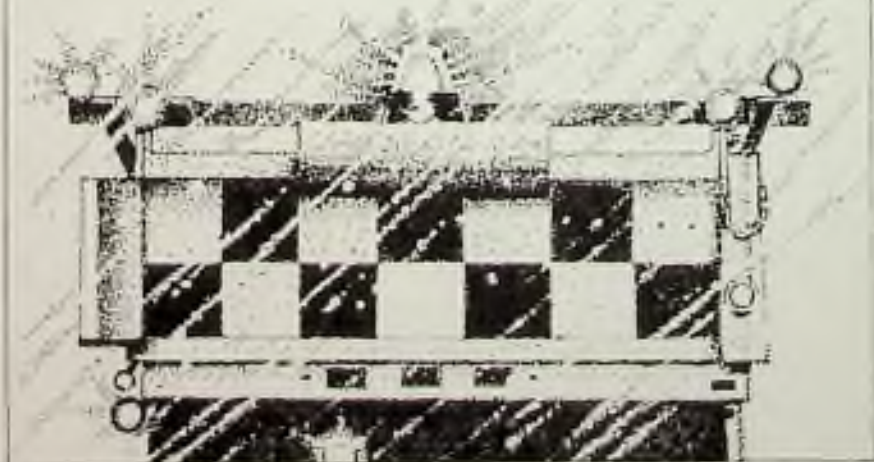
Objednejte si zadarmo brožuru "Winter Driving", kde odborníci radí, jak jezdit na sněhu, ledu v marastu uprostřed zimy. Píste:

Public & Safety Information Branch,
Ministry of Transportation and
Communications, 1201 Wilson Ave.,
Downsview, Ontario, M3M 1J8

Ministry of Transportation
and Communications

Ontario

James Snow, Minister
William Davis, Premier

Na 8. ledna t.r. připadly nedožitě 95. narozeniny známého legionářského spisovatele, generála Rudolfa Medka. /Narodil se 8. ledna 1890. / Na obrázku upravo je jeho syn Ivan Medek, který žije v exilu v Rakousku. Nejznámějším románem gen. Medka je epos "Mohutný sen", který vyšel v zahraničí péčí Ivana Medka, jeho nejznámější dramatickou hrou byl "Plukovník Švec". Gen. Medek zemřel 22. srpna 1940. Jeho knihy a hry jsou v dnešním komunistickém Československu zakázány.

Fr. Kožík

Ať stříbro vloček vyzpívá svůj vděk
všem, kdo muj život ozdobili květem,
všem, kdo byli mým jarem
a mým létem,
kdo měli pro mne pohár, úsměv, lék!
Ať ke všem spěchá
krásným zimním světem
vánoční list
mých šťastných vzpomínek!

D. J. 1985

Dr. RUDOLF PLAJNER

IN MEMORIAM

Bankovní úředník v.v. a škpt. v záloze Miloslav Janeček, v příbuzenstvu zvaný "Slávek", zemřel v Rybitví u Pardubic dne 31. prosince 1984 ve věku 87 let.

Člověk má obvykle jen jednoho tatů a proto mě čtenáři jistě odpustí, když o něm napíši pár řádků. Zaslouží si to. --Narodil se v Kladně u Sezemic ve vých. Čechách 22. ledna 1897, ze staré evangelické rodiny, která svými kořeny šla do roku 1770 a do vesničky České Lhotice u Nasavrk. Jeho otec František vlastnil v Kladně menší hospodářství a založil místní evangelický hřbitov. Později byl znám v Přelouči jako majitel větší školky ovocných stromků. Zemřel tam v roce 1940 ve věku 87 let. Miloslav měl 5 sourozenců, z nichž Ludvík žil v Omaze a je tam dnes po něm asi 50 potomků a Jitka žila v New Yorku jako ošetřovatelka. Oba odpočívají v Omaze. Z ostatních Emilka žila do 91 let, Pavla do 87 let, Josef jen do 33. Slávek se dostal na obchodní akademii do Chrudimě. Skoro studia dokončil, když byl povolán do armády a poslán do Maďarska, na Halič a nakonec do Itálie. Tam byl postřelen do paže při jedné bitvě na řece Piávě a když se léčil v polní nemocnici, válka skončila. Vydal se pěšky domů, doslova přes devatery hory. Jen trochu pookřál, šel jako dobrovolník na Slovensko, aby pomohl zahnat Maďary. Pak se oženil s Annou, roz. Kurkovou ze Selmic u Kladruhu n. Labem, dostal místo v České průmyslové bance v Bratislavě a brzy se rodina rozrostla o dva kluky. /Mirko přišel 1927, Zdeněk 1930./ Naskytla se možnost přeložení do Pardubic a rodina se stěhovala. V té době se Slávek připojil ke Svazu záložních důstojníků a zastával místo pokladníka. Stykal se s mnohými aktivními důstojníky, z nichž většina za Němců přišla o život. V týdnu, kdy byl v Praze spáchán atentát na Heydricha, se Slávek rozjel na pohřeb strýce Františka, zakladatele pražské zbrojovky. Nevrátil se jak jsme očekávali. Na to

K ÚMRTÍ PROFESORA FRANTIŠKA NĚMCE.

Dne 17. prosince 1984 zemřel v Praze po krátké těžké chorobě profesor František Němec, 77. Byla to jedna z nejvýznamějších postav historie československého skautingu. Přestože datum pohřebního obřadu nebylo nikde zveřejněno, velká síň krematoria ve Strašnicích byla dne 27. prosince přeplněna. --Profesor Němec se narodil 3. června 1907 v Čejově u Humpolce. Své dětství prožil jako válečný sirotek v nuzných poměrech a protože matka nebyla schopna, vypomohl pan farář a umožnil Františkovi návštěvu gymnasia. Jeho životní nástup nebyl rozhodně cestou privilegovaných a tak na vysoškolská studia si již musel vydělávat vlastní prací a pomocí stipendií za studijní úspěchy. Jako gymnasiální profesor působil na různých místech na Moravě a později v Praze.

Jeho výchovnou péčí prošly celé generace studentů, u kterých dokázal svým pedagogickým talentem vzbudit zápal pro obory tak racionální, jako je matematika a deskriptivní geometrie. Jeho zájem se ovšem nevyčerpával jen školními povinnostmi. Profesor Němec zasvětil v plném významu toho slova svůj život mládeži. Veřejně známým se stal jako skautský pracovník. Patřil k zakladatelské generaci; osobně se znal se Svojsíkem, byl pamětníkem a účastníkem samotných začátků čs. skautingu, patřil k vedoucím činitelům hnutí mezi válkami a v ilegalitě během 2. světové války. V pražském povstání zastupoval čs. skauty v České národní radě a byl důvěrníkem generála Kuttelwaschera. V poválečném Junáku byl -kromě jiných funkcí- náčelním organizačního odboru. --Hned po skončení války se pokoušela Komunistická strana Československa Junáka infiltrovat a bohužel se i mezi skautskými činovníky našlo několik pomocníků. Profesor Němec byl rozhodným odpůrcem komunistických snah a byl ryzím stoupencem Baden-Powellova a Setonova skautingu. Když po komunistickém puči v roce 1948 čs. komunisté poznali, že se skautingem nemohou počítat, organizaci -stejně jako nacisté- zakázali a majetek rozkradli. Přežívající vliv skautingu se snažili rozbít policejním terorem a proto nechyběl profesor Němec mezi obžalovanými skauty v monstre-procesu na počátku 50. let s tzv. ilegálním Ústředím Junáka. Byl odsouzen k mnohaletému žaláři. Prošel mnohými lágry a kriminály a vždy se choval vzorně. Z vězení byl propuštěn až v roce 1960 v rámci amnestie. Své povolání již nikdy nesměl vykonávat. Až do svého důchodu pracoval ve Špindlerově Mlýně, kromě jiného jako promítač filmů. --Během pražského jara byla celá Němcova skupina rehabilitována, avšak rehabilitace po sovětské okupaci opět zrušena. V 68. roce profesor Němec sehrál jako organizátor rozhodující roli při obnově Junáka, po sjezdu se stal tajemníkem ústředí a působil v řadě jiných funkcí. Patřil též k iniciátorům a vedoucím osobnostem Klubu bývalých politických vězňů K 231. --Nedlouho po sovětské okupaci byl zbaven nebo odstoupil ze všech veřejných funkcí a až do své smrti patřil mezi občany, kterým věnovala Státní bezpečnost mimořádnou pozornost a ztrpčovala život. Z existenčních důvodů byl nucen manuálně pracovat až do poslední doby. Jeho skautská přezdívka byla "Stříbrný Lišák". Českoslovenští skauti mu zachovají světlou památku.

Mirek Pražák/MJ.

Životní dílo
slunce své vyživilo a oslavo,
a tímto svět
očividně kazí, ať se ho
nebojí.

Ornamentujeme příslušným a známým, že odešel na poslední stezku
naš drabý manžel, tatínek, bratr, strýc, dědeček a pracdávák pan

prof. František Němec

Zemřel po krátké, těžké nemoci dne 17. prosince 1984 ve věku 77 let.

Poslední rozloučení se koná

ve čtvrtek 27. prosince 1984 ve 13 hodin

ve velké obřadní síni krematoria v Praze - Strašnicích.

100 03 Praha 30, Vilová 3

Jméno rodiny

Dobrávka Němcová

manželka

Dobrávka, Jitka a Jan

du a rodina

Václav

bratr a rodina

Vydání: Tiskárna Němec, s. r. o., Praha, ulice 2. prosince 11, Praha 2, telefon 2 400 00 00

bylo vyhlášeno stanné právo. Matka měla v té době vážné obavy, že se zapletl do něčeho, o čem nevěděla, v souvislosti s parašutisty, kteří v Pardubicích působili. Slávek měl určitě štěstí a vrátil se i z té cesty a přežil jsem i dobu teroru a poprav v Zámečku. Měl jsem pocit, že za těch několik týdnů oba rodiče znatelně zestárli. Když přišel konec, měli jsme v domku hosty: nejdříve několik propuštěných angl. zajatců a pak několik Rusů. Jeden z nich předpověděl, že co nevidět bude Československo součástí sovětské rodiny národů. Vývoj v r. 48 mu dal za pravdu a oba chlapci se vydali "přes kopečky". Slávek musel chodit na STB, aby hlásil, zda už o těch dvou nezdařených synech něco slyšel. A chtěli ho obvinít, že věděl o přípravách k útěku nás obou a neohlásil to. Do Kanady se podíval na několik měsíců v r. 1967 a zajel také do Omahy za příbuznými. To už se po druhé oženil /matka zemřela v r. 1965/. Pak se ještě dostal v r. 1971 za bratrem do Francie a ven se podívala i jeho paní. Tak jsme se celá rodina zas sešli, ale bylo to bohužel naposled. Když jsem byl v Rakousku v r. 1978, měl příslibeno od čs. úřadů, že ho pustí /bylo mu 81 let/ na několik týdnů ven. Měl jsem v plánu, že ho zavezu najatým autem k té slavné Piávě, kde málem ztratil svůj mladý život. Ale nešlo to, protože v posledních chvílích mu kterýsi komunistický byrokrat cestu zakázal. V roce 1982, když jsem byl s rodinou na sokolském sletu ve Vídni, jsem s ním měl kratší telefonní rozhovor. Stěžoval si, že málo vidí, ale jinak že se drží. To, že zemřel vím od několika tet v důchodu, ale parte poslané na mou adresu zatím nedošlo. Od těch tet také vím, že otec byl zpopelněn v pardubickém krematoriu a urna byla uložena v Kladně. MJ

Zpráva o jedné zdi

Lidé se naučili stavět zdi už dávno a naučili se to dobře. Nejstarší písemné zprávy se obrannými zdmi-hradbami jen hemží; mnoho jiných zdí se dochovalo do našich dnů. Tak je možno obdivovat Velkou Čínskou Zeď, postát u Zdi Nářků, shlédnout Hladovou Zeď a být pohřben u Kremelské Zdi. Časem poklesl obranný význam zdí, neboť ony přestaly být překážkou pro vnější nepřátele. Lidstvo však nemělo zdi jen tak nechat minulosti a nyní zdi chrání obyvatelstvo před vnitřním nepřítelem, který je mezi zdi převychováván. Berlínská Zeď naopak připomíná občanům NDR, aby necestovali nesprávným směrem. -- Vedle světově proslulých zdí je zde ještě jedna, o které je tato zpráva. Jde o vysokou zeď na severní straně Velkopřevorského náměstí v Praze. Pro ty, kteří zapomněli nebo nikdy nevěděli: Velkopřevorské náměstí je na Malé Straně, je odděleno Čertovkou od ostrova Kampa, je zde velvyslanectví Francie a je to jedno z kouzelných zákoutí Prahy. -- Na sklonku sedmdesátých let se zeď stala forem neoficiálního umění. Byla posazena desítkami básní a výroků a poutala značný zájem veřejnosti. Autoři zůstali neznámí, jen zřídka připojili své iniciály. Jejich básně odrážejí smutek, radost, zklamání, naději, strach ze smrti. Najdeme zde strhující milostné vyznání psané s neobyčejnou lehkostí. Některé básně varují před alkoholismem a drogami, jiné jsou žertovné a rozpustilé. Dovolte, abych uvedl několik ukázek z této neúplné sbírky-mnohé básně byly totiž smyty deštěm nebo vzaly za své s opadávající omítkou.

*Jsou místa sukovitých
rozcestí,*

*kdo jimi neprošel?
Kdo se nikdy ničeho nemusel
vzdát?*

*Jsou chvíle zápasů
o tu jednu jedinou
podobu svých tužeb*

*S kapkou vody stékající
po skle*

*popluží níž a níže
až zmizím jako pára.
Vzpomínaj- nekácej kříže
dívej se na to okno oschlé*

*Jsi žlutá barva žitných lánů
jsi modrá barva oceánů
jsi zelená borů po skalínách
jsi červená pusa po malinách*

*jsi fialová na oltáři
jsi bílá svíce která září
jsi zvon co zvoní jasné zvoni
jsi náruč květů která voní*

*jsi hnědá barva čokolády
jsi moje milá a jsi taďy
jsi jako jemná krajka bílá
jsi u studánky lesní víla -*

*jsi záhon modrých tulipánů
jsi moje píseň pozdě k ránu
jsi slunečnice v žáru léta
jsi vlašťovka co neodléhá*

*jsi duha nade mnou se kleneš
jsi hvězda úsvit nezaženeš
jsi slunce které ráno vstává
jsi svěží měkká hebká tráva*

*Až umřeme
stavíme se květinami
Ve dne budem lidem pro radost
a v noci budem sami*

*Proč nechtít znát
skutečný svět?*

*Proč nechtít žít?
Vždyť náš svět je krásný,
Věř v něj!
a já vás mám všechny
strašně rád*

*Proč se opíjet?
Proč fetovat a sebe zabíjet?
Když kytka ještě kvetou
Věř v něj!*

*Až budeš někdy sám
tak přijď k tyhle starý zdi
poslouchej jak voní voda
a čekej- někdo ti
svou ruku podá.*

*Chtěla bych vědět
kdo ty verše psal
chtěla bych si přát
abys mi je dal
chtěla bych abys po klekání
vzal mou ruku do svých dlaní
a povídal mi do svítání*

*Dopřej mi Prahu
ještě jedno jaro
prosycené
tím zvláštním šeptáním
dvojiho srdce.
Snad se ubráním*

*A kdybych
popsal svůj smutek
zdál bych se směšný
a dětinský
je plný spavlosti
jako zelená zahrada v zimě*

Po jeho tragické smrti se náměstí stalo místem pietních vzpomínek na Johna Lennona. Na zdi se objevil velký obraz Johna, mnoho citátů a vzkazy odešlému. U zdi hořely svíčky a chodník byl plný květů. Zanedlouho se však projevila nevole režimu. Policie začala odstraňovat a ničit pietní výzdobu a bylo zadrženo několik mladých lidí, kteří se pokoušeli vše obnovit. Později byla celá zeď natřena barvou odstínu khaki a téměř nepřetržitě byla pod dozorem policie. Přesto se na zdi objevovaly nápisy, jednak odsuzující zvláště, jednak připomínající Johna Lennona. Před nadcházejícím partajním sjezdem se režim rozhodl ke konečnému řešení. Zeď byla po celé délce pokryta dřevěnými panely na vylepování plakátů a "další rozvratnická činnost byla tímto rázně potlačena". R.D.

JEDNOU VĚTOU Senát windsorské univerzity požádal dr. Vladimíra Cervina z Harrow, Ont., aby provedl studii o problémech profesorů v důchodu. Univerzita jich má nyní 59 a do dvou let jich bude nejspíš 2x tolik. -- Zajímavý článek o důchodech z ČSSR napsal Vratislav Pěchota v srpnovém čísle "Západu". MUDr. V. Neumann zveřejnil korespondenci, kterou měl s čs. velvyslanectvím v Ottawě v téže záležitosti. /MUDr. Neumann žije ve Vancouveru, BC. / -- Hamiltonský kraj Karel Souček přišel o život v Texasu při pádu sudu do vodní nádrže. Loni přežil jízdu tímto sudem přes niagarské vodopády. -- Manželé Ingrišovi zajeli z Kalifornie do Vancouveru a po dva večery znamenitě bavili tamní krajany filmy z cest po světě a zpěvem /paní Ingrišové/. Eduard je známý hudební skladatel a filmový pracovník, mj. přítel T. Hayerdahla /Kon-Tiki/. -- Milan Then je ředitelem oddělení Communications and Public Education v úřadě ontarijského Ombudsmana. Tel. 596-3373. -- Hledá se Jaroslav Zubík. Poslední dresa byla ve Strathmore, Alta. -- Ota Hora našel a zveřejnil úplný text Deklarace o osvobozené Evropě, kterou v Jaltě v únoru 1945 podepsali slavnostně Roosevelt, Churchill a Stalin. Posledně jmenovaný jediný nedodržel slovo a zotročil národy východní a střední Evropy. -- Karel Jeřábek ze St. Laurent, Que. hledá Jaroslava Hadámka. -- Jména pohřešovaných od Kanadského Červeného Kříže: Zdeněk Pospíšil, nar. 18. 6. 46 v N. Bydžově; D. Benko, nar. 1914. Mohou volat 923-6692. -- Děkuje dárce za knihu J. Biermana "Righteous Gentile" /The Story of R. Wallenberg, Hero of Holocaust/.

Century 21

CAMDEC REAL ESTATE LTD.
4072 Sheppard Ave. E., Scarborough, Ont.
(416) 298-2800

© and "21" - trademarks of Century 21 Real Estate Corporation.
EACH OFFICE IS INDEPENDENTLY OWNED AND OPERATED.

Přemýšlíte o koupi nebo prodeji domku?
Čekáte, protože si myslíte, že nemáte
ještě dost na down payment?
Neváhejte a zavolejte mi -
Rosti BRANKOVSKÝ, 449-9207.

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue.
Toronto, Ontario M5S 2J2
Tel.: (416) 925-0557

RRSP

Registrované
penzijní plány

Nabízíme výběr dvou plánů:

Spořitelni plán

9%

Denní
úroková míra
Úrok
připisován čtvrtletně
Žádné poplatky

Dlouhodobé plány

1 rok 10.25 %
2 roky 10.50 %
3 roky 11.00 %

1, 2 nebo 3 leté plány
Zaručený úrok na dobu termínu
Úrok připisován čtvrtletně
Žádné poplatky

Nabízená úroková sazba se může kdykoliv změnit
Poslední den pro vklady za rok 1984 je:
1. března 1985

Jestli si přejete, rádi vám převedeme váš
RRSP plán z jiné finanční instituce k nám

Přijďte osobně, nebo nás zavolejte
(416) 925-0557

Porovnejte RRSP (spořitelni plány) za rok 1984

Který plán byl lepší?

1984	Kampeľička	Banky	Trustové společnosti
Leden	9%	7%	7 1/2%
Únor	9	7	7 1/2
Březen	9	7 1/4	7 3/4
Duben	9	7 1/2	7 3/4
Květen	9	7 3/4	7 3/4
Červen	9	8	8
Červenec	10	8 1/4	8 1/4
Srpen	10	9 1/4	8 1/4
Září	10	9	9
Říjen	10	9	9
Listopad	9	8 1/2	9
Prosinec	9	8	8

Jestli se chcete vrátit zpět náš dotazník zastavte v říjnu 1984.
Všechny tyto informace můžete mít a své vyplnění a zašlete
jím do kanceláře 2004 Vauxhall Way, součástí pro vedení
Kampeľičky. Nahrádní dotazníky můžete dostat v naší
kanceláři.

☐ Průzkum úrokové míry vybraných
finančních institucí udělan Credit
Union Centralou.
☐ Nejvyšší úroky vybrané z průzkumu
☐ Některé finanční instituce připisují
úroky jenom půlročně
☐ Některé finanční instituce účtují
poplatky

**NOVÁ
SLUŽBA**
BEZ POPLATKU -
American Express
Travelers čeky v US a
kanadských dolarech

BLAHOPŘÁNÍ K VELKÉ POCTĚ

Těsně před uzávěrkou jsme dostali zprávu, že čs. novinář-exulant Josef Josten byl anglickou královnou jmenován k 1. lednu 1985 členem Řádu Britského Imperia - M.B.E. Za novinářské zásluhy a jako autor. Těší nás toto uznání zvláště proto, že je to vyznamenání za politickou práci ve prospěch svobodného Československa. Za ekonomii byli vyznamenáni Jan Tuša od Bařů a Josef Mládek, textilák.

UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ

S nepatrným zpožděním zaznamenáváme, že 6. prosince 1984 oslavil své 80. narozeniny čelný představitel krajanské Ameriky MVDr. gen. Mikuláš Ferjenčík. Už ne na Temple Farms mezi svými lipicány, ale v důchodu v Littleton, Colorado. Do nedávna byl předsedou Čs. národní rady americké. Byl jedním z velitelů SNP a po válce pověrníkem vnitřní na Slovensku. Čelil ze všech sil kom. infiltraci a po puči 48 musel do exilu. Náš obrázek ho zachycuje s jeho manželkou Miladou, která přišla o život v autonehodě 9. září 1982.

IN MEMORIAM

Dne 20. listopadu 1984 zemřel v Chicagu, IL ve věku 82 let poslední svobodně zvolený starosta Čs. Obce sokolské ve staré vlasti a poslanec čs. parlamentu do února 48, dr. Antonín Hřebík. V exilu byl po dlouhá léta starostou Ústředí Čs. sokolstva v zahraničí. Během 2. války ho Němci věznili v Osvětimi, kde z 1.000 Sokolů přežilo jen 68. Narodil se v Řevnicích u Prahy a sokoloval od svých 4 let. V USA žil od r. 1948 a měl řadu čs. a cizích vyznamenání.

VZPOMÍNKA

19. ledna 1985 tomu budou 2 roky, kdy Bůh k sobě povolal pí Marii Syrovou, manželku dr. Bedřicha Syrového, býv. evropského ředitele AFRC. Její otec mjr. Josef Brůha, rakouský důstojník z povolání, padl v prvních dnech 1. svět. války. Jeho vdova Marie Brůhová s dvěma nezletilými dětmi, Marií a Josefem, se těžce probíjela životem. To jí vedlo k tomu, aby záhy vyškolila své děti v praktickém povolání. Marie se vyučila krejčovně a měla později dámský módní salon v Praze. Marie byla vyní-

kající plavkyně a soutěžila za S.K. Slávii. --Po obsazení ČSR nacisty, odjeli manželé Syroví do Švédska, kde se jich ujala švédská spisovatelka, hraběnka Posse-Brázdová, známá přítelkyně Masarykova Československa, která byla činná v čs. odboji v Itálii za 1. války. Po necelém roku pobytu ve Švédsku odjeli manželé do Spojených států. Po nebezpečné cestě, kdy ani neutrální lodě nebyly jisté, že nebudou napadeny německými ponorkami, přijeli manželé začátkem roku 1940 do New Yorku. Turistické visum jim nedovolovalo pracovat a tak byli odkázáni na podporu pomocné organizace pro uprchlíky. V roce 1941 se jim narodila dcera Mary Eleanor. Když se jim konečně podařilo dostat imigrační visum, byla to Marie, která si našla práci ve svém oboru a živila rodinu. Její manžel, býv. advokát, se jen těžce uchycoval. Marie pracovala až do své sedmdesátky. Koncem roku 1980 se manželé přestěhovali do Miami na Floridě. --Nikdy, ani v nejtěžších dobách, které jí Osud připravil, neztratila víru v Boha a vždy podporovala potřebné děti. Byla vzornou a obětavou manželkou a matkou. Byla pracovitá, šikovná a měla důstojné vystupování - její zaměstnavatelé ji nazývali "Madam SY". Když po srdečním infarktu ležela na smrtelné posteli, dělala si starosti ne o sebe, ale o svou rodinu. Její náhlá a neočekávaná smrt zanechala nezahojitelný bol v srdcích jejího manžela a dcery. Marie, bez Tebe nebude svět pro nás nikdy stejným, jaký byl ...

Pozůstaly manžel a dcera.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRAŇÍČÍ

Dne 8. prosince m.r. tomu bylo už 5 let.

co v New Yorku zemřel významný slovenský politik dr. Jozef Mrázek. /20. dubna 1985 by slavil své 75. narozeniny. /--Před pěti lety, 24. prosince 1979, zemřel poblíž Chicaga předseda Svazu čs. důstojníků v exilu, plk. gšt. Oskar Pejša, rodák z Uh. Hradiště a nositel Čs. válečného kříže za statečnost v bojích o Prahu. --V lednu 1900 se narodil významný čs. novinář Luděk Stránský, který v exilu vydával "Svobodný Zítřek". /Zemřel 10. října 1950. /--Toník Bartoš vydal už 3 čísla "Amerického Slova". Obsahuje zajímavé zprávy a propaguje spolupráci mezi námi, Poláky a Ukrajinci. Ukázkové číslo rádi pošleme vážným zájemcům. --Býv. ortodoxní kněz, bojovník od Dukly a vlastenecký voľnýský Čech Josef Fojtík zemřel v Nejdku - přinesla to Legionářská hlídka Čs. Obce legionářské v Austrálii. --Kpt. parašutista Oldřich Pelc píše pro sokolský "Věstník" v Sydney zajímavé články o parašutistech. Mnoho letadel s výsadkáři pilotoval kanadský letec plk. R.C. Hockey, který dosud žije. --Ing. Radko Klimeš, povoláním zeměměřič z Brna čeká s paní v Rakousku na Kanadu. --Došlé pozdravy: Bohdan Kobližek /NSR/ z Rakouska; Stanislav a Slávka Hladíkoví z Bernu /Standa byl nemocný, ale už je OK a doma; paní Louise Hess-ová, vdova po prvním veliteli 310. čs. stíhací peruti, která žije na Floridě; Msgr. Jaroslav Kubovec z Dürrenwaldstetten, NSR; Rudolf Švejkovský z Lafayette, Kalifornie; J. Roub z NSR; Jindřich a Anna Nermutovi z Tasmanie, Austrálie /slíbil nám článek o osudech čs. zahraničních vojáků, které znal; dr. Jiří Opočenský, zást. AFRC ve Francii, z Paříže a ředitel uprchlického tábora v Traiskirchenu v Rakousku, p. ministerský rada Karl Radek. --Ze Švýcar se ozval dopisem Eugen Hoffmann a vyjádřil uspokojení nad obsahem "KL". Byl mile překvapen fotografií pí Hodkové a jejího manžela Vincence Hodka. --Paní Bujnová z Vídně pochválila článek "Na panském". --Horváthovi shánějí Petra Zhánala. --Otakar a Jana Hádkovi působí se zdarem v Houston, TX. --"Times-Advocate" v Escondido, CA přinesl nedávno pěkný článek o Josefu a Jiřině Dražilových a jejich útěku na svobodu. --Na kulturním poli v San Diegu působí Martin Zubatý, který přešel "kopečky" 28. října 1948. --Čtenář nám poslal článek "Poslední role Hugo Haase" z "Reportéru" z prosince 1968. --Marcel Vondrášek by rád ze Švýcar do Kanady. Je geometr, má paní a 2 děti. --V Beaverton, Oregon se s úspěchem usadili Eda a Zdena Skotákoví s dvěma syny. Líbí se jim také příroda: Oregonu se říká "Zahrada Ameriky". --Martin Hrabík s paní se na zimu přesunul do St. Petersburgu, FL., ale i tam je jim momentálně zima. --V Basileji byla v prosinci 84 promována na doktorku dětského lékařství Sidona Vlášková, pražská rodačka, která žila ve Švýcarsku 15 let. K promoci ji blahopřeji Pavla a Karel Podolských, USA. --Prof. Mirek Cígler pohnul multikulturálními vodami v Austrálii: napsal imigrační historie Čechů, Němců, Afgánců a přistěhovalců z ostrovů Tichého oceánu, jakož i učebnici australské historie pro vyšší ročníky středních škol. --P. Pastrňák, který má sklad knih v č. 5 Lindeng. ve Vídni, si pořídil malý počítač pro lepší přehled skladu. --Š. Papánek se přestěhoval na adresu: 6650 N. Nokomis, Lincolnwood, IL, 60646. --V Traiskirchenu čeká na Kanadu Bohumír Urbánek. --Ivan Sviták pochválil článek v "KL" o lipicánech. --Evropským náčelníkem čs. skautů je MUDr. J. Kolominský-Maugli, členové rady: K. Kukal-Cookie, ing. G. Coufal-Bagýra, E. Horová-Eva a ing. K. Mareňák-Kája. --J. Čekal se z Montreálu /asi jen na zimu?/ přesunul do Palm Desert, CA. --Linda Halouzková působí v Santa Fé, Nové Mexiko. Jirka žije na Portoriku a Jana v Paříži. Rodiče/Miloš a Irena/ jsou pořád v neklidné Manile. --Vydavatel "Severských Listů" Jan Stránský se brzy bude stěhovat do Španělska, ale list nezastaví. Koupil vilku 50 km od Gibraltaru. --B. Moušková se ozvala z Amsterdamu. --Paní Marie Hodková napekla 26 vánoček pro známé a pro vánoční výstavu pečiva v Richmond, Maine. Jen se po nich zaprášilo. --Hledají se: R. Berka, J. Chalupa, M. Jindra, V. Králík, Dagmar Rydlová, L. Vilímek, B. Kropáček, B. Štádl, Libuše Zajíčková, Alex Čech, Věra Roničová, Milena Junová, A. Pachnerová, pí Ransdorfová a K. Schliksbier. --Ze Švýcar se ozval JUDr. B. Hostička. Zmínil se, že z procesu z 50. roku už žije jen 3: on, dr. Hejda a František Pfeužil. --Ve Vídni zemřel významný krajan Ant. Nekovář, 73. --B. Žáček má nyní adresu: 5061 N. Pulaski Rd. Chicago, IL. 60630. --F. Tichý z Rakouska hledá F. Ligase.

GEORGE J. B. DANES, B.A

Kupujeme a prodáváme nemovitosti.

Specializace Scarborough a východní Toronto.

685 Markham Road Office: 439-1660
Cedar Heights Plaza Residence: 266-1659

... a naplatil knihy a ...

... a naplatil knihy a ...